

Kaplumbağanın Çay Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Kaplumbağanın ay Bahesi

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın güneşli bir köşesinde, çimenlerin yumuşacık olduğu, havanın tatlı koktuğu bir yerde, Tilly adında yumuşak huylu bir kaplumbağa yaşırdı. Derin cepleri olan krem rengi keten bir önlük ve yeşil kurdeleyle bağlanmış küçük bir hasır şapka giyerdi. Her sabah, mis kokulu bitkilerle dolu düzenli çay bahçesiyle ilgilenirdi. Komşular onu ziyaret edip sıcak çayını içmeye bayılırdı.

Tilly'nin bahçesi nane, papatya, melisa ve lavantayla doluydu. Yaprakları nasıl kurutacağını ve mükemmel bir fincan için nasıl karıştıracağını çok iyi bilirdi. Kubbeli kahverengi kabuğu, sıraların arasında yavaşça yürürken parlardı; koyu gözleri sevgi dolu bir gülümsemeye kısılırdı. 'Bitkiler dostlar gibidir,' derdi sık sık. 'Paylaşıldığında her şeyi daha güzel yaparlar.'

Aydınlık bir gün, Remy adında genç bir tavşan zıplayarak yanlarına geldi. Yumuşak bal rengi tüyleri, uçları pembe uzun dik kulakları ve gök mavisi bir boyun atkısı vardı. Yanında küçük bir bez çantası sallanıyordu. 'Bahçeniz harika kokuyor!' dedi. 'Yardım edebilir miyim? Herkesin keyif alabileceği bir şenlik planlamayı çok isterim.' Tilly'nin yavaş gülümsemesi iyice genişledi. 'Ne güzel bir fikir!'

Remy çantasından minicik bir liste çıkardı. 'Herkesi davet edebiliriz,' dedi. 'Çaya, koklanacak bitkilere ve belki de bitkilerin nasıl büyüdüğüne dair küçük bir derse ihtiyacımız olur.' Tilly başını salladı. 'Ben bahçivanlık ipuçlarımı paylaşabilirim,' dedi. 'Sen de her konuğun kendini hoş karşılanmış hissetmesini sağlayabilirsin.' Kaplumbağa ile tavşan, yan yana işe koyuldular.

Önce çay için taze nane ve papatya topladılar. Tilly, Remy'ye yaprakları kokularını çıkarmak için nazıkçe nasıl ezmesi gerektiğini gösterdi. 'Çok sert değil,' dedi. 'Bitkiler narindir.' Remy denedi ama patileri hızlı ve sakardı. Yaprakları her yere saçtı. 'Eyvah,' dedi. Tilly kıkırdadı. 'Yavaş ve emin, küçük dostum. Yolu budur.'

Sonra Remy, ininden yuvaya zıplayarak orman komşularını davet etti. Sincaplara, kirpilere, kuşlara ve tarla farelerine haber verdi. 'Çay bahçesi şenliğine gelin!' diye sevinçle bağırdı. 'Sıcak çay, mis kokulu bitkiler ve herkes için eğlence olacak.' Parlak ela gözleri ışıldadı ve bıyıklı gülümsemesi herkesi heyecanlandırdı.

Tilly her bitki için özenli, kıvrımlı harflerle yazdığı küçük tabelalar hazırladı. 'Karın ağrısına nane' ve 'Tatlı rüyalara papatya' yazdı. Remy tabelaları bahçe yoluna dizdi. 'Bunlar dostlarımızın öğrenmesine yardımcı olacak,' dedi. 'Ben de kimsenin kendini dışlanmış hissetmemesini sağlayacağım.' Güneş batana kadar çalıştılar.

Şenlikten önceki gece hafif bir yağmur yağdı. Tilly bitkilerin fazla ıslanmış olabileceğinden endişelendi. Ama Remy, 'Yağmur bitkileri mutlu eder! Sabah yaprakları sileriz yeter,' dedi. Yumuşak bir bez getirdi ve Tilly'nin her yaprağı kurulamasına yardım etti. Bahçe sabah ışığında pırıl pırıl parladı, her zamankinden daha taze kokuyordu.

Şenlik günü orman komşuları geldi. Kuşlar çalılıklarda cıvıladı, sincaplar konuştu, kirpiler lavantanın arkasından baktı. Remy her birini neşeli bir merhabayla karşıladı. 'Hoş geldiniz! Hoş geldiniz!' diye seslendi. Tilly, cepleri taze yapraklarla dolu önlüğüyle çay masasının yanında durdu. 'Buyurun içeri,' dedi. 'Çay sıcak.'

Konuklar küçük fincanlardan aylarını yudumladı, bal öreklerinden küçük ısırıklar aldılar. Tilly onlara bir yaprağı nasıl tutup koklayacaklarını gösterdi. 'Bu melisa,' dedi. 'Güneş gibi kokar.' Komşular merakla ve mutlulukla öne eğildiler. 'Bitkilerin bu kadar eğlenceli olabileceğini bilmiyordum!' dedi küçük bir tarla faresi, bıyıkları seğirerek.

Sonra Tilly herkesi bir toprak parçasının etrafında topladı. 'Bir bahçıvanlık ipucu paylaşayım,' dedi. 'Bitki yetiştirmek için iyi toprak, sıcak güneş ve biraz sabır gerekir.' Onlara bir tohumun nasıl ekileceğini ve üzerine nasıl hafifçe bastırılacağını gösterdi. Remy denemek isteyen herkese küçük saksılar ve tohumlar dağıttı. 'Evde kendiniz de yetiştirebilirsiniz!' dedi.

Komşular tohum ekti ve sorular sordu. Tilly her birini özenle yanıtladı. 'Nane neden bu kadar hızlı yayılıyor?' diye sordu bir sincap. 'Nane gezmeyi sever, meraklı bir dost gibi,' dedi Tilly. Herkes güldü. Bütün bahçe sohbetler ve bitkilerin tatlı kokusuyla uğulduyordu. Remy en utangaç konuğun bile söz alma sırası gelmesini sağladı.

Güneş batmaya başlarken şenlik sona erdi. Komşular Tilly ve Remy'ye teşekkür etti. 'Bu en güzel gündü!' dedi bir kirpi. 'Çok şey öğrendim.' Tilly yavaş, sevgi dolu gülümsemesiyle gülümsedi. 'Bahçe küçük,' dedi, 'ama paylaştığımızda hayal ettiğimizden çok daha büyüyor.' Remy başını salladı, kulakları dik duruyordu.

O akşam Tilly ve Remy sıcak bir taşın üzerinde yan yana oturdular. Bahçe sessizdi, nane ve lavanta kokuyordu. 'Biliyor musun,' dedi Remy, 'bilgini paylaşman herkesi çok mutlu etti.' Tilly başını salladı. 'Senin iyiliğin de herkesin kendini hoş karşılanmış hissetmesini sağladı,' dedi. 'Küçük bir çay bahçesini neşeli bir topluluğa dönüştüren işte buydu.'

O günden sonra ay bahesi Őenlięi bir orman geleneęi oldu. Tilly her mevsim daha ok bitki yetiřtirdi, Remy de davet edeceęi dostların listesini tuttu. Bahivanlık ipularını ve bir fincan sıcak ayı paylařmanın komřuları her zamankinden daha ok yakınlařtırabildięini keřfettiler. Birbirinden ok farklı ama ok iyi kalpli kaplumbaęa ile tavřan, btn ormanı daha mutlu bir yer yaptı.

Ve eğer bir gün ormana giderseniz, hasır şapkalı ve gök mavisi atkılı küçük çay bahçesini arayın. Çay içen, bitkileri koklayan ve birbirinden öğrenen dostlar bulacaksınız. Çünkü Tilly ve Remy bir sırrı bilir: bildiklerinizi paylaşıp kalbinizi açtığınızda, küçücük bir bahçe bile neşeli bir topluluğa dönüşebilir.